

สื่อสร้าสรค้ แห่ง'หนองนาสร้า'

ม้จะห่างจากตัวเมืองร้อยเอ็ดเพียง 2 กิโลเมตร แต่ผู้คนในชุมชนเล็กๆ อย่าง "หนองนาสร้า" ก็ยังคงวิถีชีวิตที่สงบอย่างเรียบง่าย และนี่จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่นิสิตกลุ่มเครือข่ายพื้นที่สร้าสรค้ ภาควิชาวิทยาศาสตร้ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เลือกให้เป็นพื้นที่เป้าหมายในฐานะแหล่งเรียนรู้และสร้าสรค้ประสภการณ้ในการดำเนินโครงการ "หนองนาสร้าบ้านเฮา" เมื่อเดือนมกราคมนที่ผ่านม

สื่อ และกระบวนการสื่อสาร คือเครื่องมือหลักของกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่นิสิตกลุ่มนี้เลือกใช้เพื่อถอดองค์ความรู้และภูมิปัญญาของชุมชนหนองนาสร้า และเป็นกลวิธีที่สำคัญในการสร้าสรค้ความสัมพันธ์และสื่อสารสังคม เพื่อการสร้าสรค้สื่อที่สะท้อนคิลปวัฒนธรรม บอกเล่าประเพณีวิถีชีวิตและภูมิปัญญา ที่เชื่อมโยงบริบทหลายๆ ส่วนของชุมชน ซึ่งการสร้าสรค้กิจกรรมลักษณะนี้ อยู่ในกรอบแนวคิด 3 ดี คือ **สื่อดี พื้นที่ดี และ ภูมิดี**

กิจกรรมในครั้งนี้ประกอบด้วย การถ่ายทำสารคดีเชิงข่าว เรื่องงานบุญประเพณีผะเหวด บทบาทของงานบุญที่มีต่อชุมชน ด้วยรูปแบบรายการสัมภาษณ์ปราชญ์ชุมชน คือ

พ่อใหญ่-สมัย พลแดง อดีตผู้ใหญ่บ้าน ผู้เป็นที่เคารพนับถือของคนในหมู่บ้าน จึงทำให้คนในหมู่บ้านหันมาสนใจกิจกรรมนี้ ซึ่งนิสิตมีโอกาสนฝึกปฏิบัติการถ่ายทำสารคดี สัมภาษณ์คนต้นเรื่อง เจอสถานการณ์จริง ในขณะทีปราชญ์ชาวบ้านเองก็มีช่องทางถ่ายทอดหลักคิิดที่ดีให้กับคนในชุมชน นอกจากนี้

ยังมีกิจกรรมเรียนรู้ผ่านฐานกิจกรรม กิจกรรมการจัดรายการโทรทัศน์กระจายข่าว เป็นต้น ทุกช่องทางที่น้องๆ นิสิตเลือกมาเพื่อใช้สื่อสารเรื่องราวทั้งหมดนั้น ต่างมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชุมชนหนองนาสร้างแห่งนี้ทั้งสิ้น เช่นการร้องสรรภัญญะ การทำขนมข้าวต้ม การบิบนเส้นขนมจีน การทำขนมเทียนโบราณและการตีมีด เป็นต้น

“ผมได้นำองค์ความรู้ที่ได้เรียนจากในห้องเรียน มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริง นำข้อมูลภูมิปัญญาของชุมชนมาสร้างเป็นพื้นที่สร้างสรรค์ เพื่อแก้ไขปัญหาของชุมชนเอง นำแนวคิดของการใช้ “สื่อใหม่” เข้ามากระตุ้นและเชื่อมโยงสมาชิกในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม ทั้งในระดับของการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ภูมิปัญญา และยังเป็น การสนับสนุนให้เกิดการขับเคลื่อนให้เยาวชนได้มีส่วนร่วมในการสืบสานภูมิปัญญาในชุมชนของตนเองต่อไป” **จิรเมธ พุทธิโค** นิสิตนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ผู้รับผิดชอบโครงการฯ กล่าว

ขณะที่ **วุฒิภรณ์ ประพัศรงค์** นิสิตนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ผู้รับผิดชอบโครงการอีกคน กล่าวถึงความรู้สึกที่ “ดีใจ ที่เห็นรอยยิ้มของเด็กๆ และคนในชุมชน ที่มีนิสิตนักศึกษาเข้าไปทำกิจกรรมในชุมชนซึ่งโครงการนำเอาองค์ความรู้ต่างๆ ที่ได้ศึกษาในห้องเรียนนำไปสู่ชุมชนผ่านการร่วมมือการทำงาน ระหว่าง ตัวนิสิต ชุมชนที่ศึกษาภูมิปัญญา ประเพณี และศิลปวัฒนธรรม และสามารถสะท้อนถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน เป็นการต่อยอดให้กับคนในชุมชนไม่ให้หลงลืมสิ่งดีๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตน ซึ่งถ้าอยู่แต่ในมหาวิทยาลัยก็คงไม่ได้สัมผัสความรู้สึกดีๆ หรือได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ใหม่ๆ ได้อย่างนี้”

สำหรับ **ด.ช. อัญญากร ประวีโน** เยาวชนจากหมู่บ้านหนองนาสร้าง กล่าวถึงการเข้าร่วมกิจกรรมในการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ในครั้งนี้ว่า “ได้ทำให้เขากล้าที่จะถามในสิ่งที่ตนเองไม่รู้จากปราชญ์ชาวบ้าน เพราะเขาเองเพิ่งย้ายกลับมาจากกรุงเทพฯ เมื่อ 2 ปีมาแล้ว และยังไม่เคยทำกิจกรรมเหล่านี้มาก่อน นอกจากนั้นการแสดงออกทางความคิดเห็นในคนหนุ่มสาวเวลาที่ทีมพี่เลี้ยงจากมหาวิทยาลัยมหาสารคามได้สอบถามความคิดเห็นได้ทำให้เขาเกิดความกล้าที่จะสมัครไปเป็นผู้เล่าประสบการณ์ในการเรียนรู้กิจกรรมพื้นที่สร้างสรรค์ผ่านหอกระจายข่าวสารหมู่บ้าน”

งานนี้ จึงอาจเรียกได้ว่า “วิน-วิน” เพราะในขณะที่ชุมชนเองโดยเฉพาะเด็กๆ ได้ถูกกระตุ้นให้ตื่นรู้ในประเด็นสุขภวณั้น ประสบการณ์นอกห้องเรียนที่น้องๆ นิสิตภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้รับกลับไป ยังถือเป็นความคุ้มค่า ซึ่งหากที่ไหนไม่ได้ หากไม่ได้มาสัมผัส และลงมือทำด้วยตัวเอง